

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Бесінші нөмір

Қашанға Дейін? Бесінші Мөр

Jeff Pippenger

2025-12-07

«Сол уақытқа арналған жарық берілгенде», ол не «қабылданады», не «қабылданбайды». Жарық енгізілген кезде жүзеге асатын бөліну — мәңгілік Ізгі хабардың ісі, оған Құдай халқының мөрленуі ғана емес, бидай мен арамшөптің ажыратылуы да кіреді. Соңғы сынақ пен ажырату үдерісі 11 қыркүйекте басталды, сол кезде пайғамбарлық сұрақ: «Қашанға дейін?» — деп қойылады, ал пайғамбарлық жауап: «Жексенбілік заңға дейін», — болады. «Қашанға дейін» деген нышанның соңғы рет аталуы Аян кітабындағы бесінші мөрде кездеседі.

Ол бесінші мөрді ашқанда, мен құрбандық үстелінің астында Құдайдың сөзі үшін және өздері ұстанған куәлік үшін өлтірілгендердің жандарын көрдім. Олар қатты дауыспен: «Уа, киелі әрі шынайы Ием, жер бетінде тұрушылардан біздің қанымыз үшін қашанға дейін үкім шығарып, кек алмайсың?» — деп айқайлады.

Олардың әрқайсысына ақ киімдер берілді; әрі оларға тағы да аз ғана уақыт тыныға тұрулары айтылды, өздері сияқты өлтірілуге тиісті қызметтес серіктері мен бауырларының қатары толыққанша. Аян 6:9–11.

Аян арқылы “өлтірілгендердің жандары” қойған “қашанға дейін” деген сұрақтың жауабы болашаққа, яғни папалық шейіттердің екінші тобы толыққан кезде, орналастырылады. Бұл жексенбілік заңнан басталады, сондықтан осы себептен Уайт ханым Аян кітабының он сегізінші тарауын шейіттердің екінші тобының орындалуы деп айқындайды. Алғашқы бес аятта екі “дауыс” бар; бірінші дауыс 9/11 оқиғасын белгілейді, ал екінші дауыс жексенбілік заң кезінде ерлер мен әйелдерді Бабылдан шығуға шақырады. Уайт ханым бесінші мөрдегі “қашанға дейін” деген рәмізді Аян кітабының он сегізінші тарауының алғашқы бес аятымен байланыстырып, 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі кезеңді сипаттайды. Негізгі назар Құдай халқын бөліп алып, мөрлеуге емес, өткен тарихтағы шейіттерді және жексенбілік заң дағдарысы кезінде папалық шейіттердің екінші тобын құрайтын сол шейіттерді өлтіргені үшін папалықтың сотталуына аударылады.

«Бесінші мөр ашылғанда, аянда Аяншы Жохан құрбандық үстелінің астында Құдай Сөзі мен Иса Мәсіхтің куәлігі үшін өлтірілген топты көрді. Осыдан кейін Аян кітабының он сегізінші тарауында суреттелген көріністер келді, онда адал да шынайы болғандар Бабылдан шақырылып шығарылады. [Аян 18:1–5, келтірілген.]» Manuscript Releases, 20-том, 14-бет.

Ол бесінші мөрдің шейіттерін және Жексенбі заңы дағдарысы кезінде қалыптасатын болашақтағы әрі екінші шейіттер тобын айқындайтын басқа бір үзіндіде, сол көріністердің

«болашақтағы бір уақыт кезеңінде болатынын» айтады. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екі дауыс «болашақтағы уақыт кезеңін» бейнелейді. Бірінші дауыс басында, 9/11-де, ал екінші дауыс Жексенбі заңында естіледі.

«Ол бесінші мөрді ашқанда, мен құрбандық үстелінің астынан Құдайдың сөзі үшін және өздері берік ұстанған куәлік үшін өлтірілгендердің жандарын көрдім; олар қатты дауыспен былай деп айқайлады: “Уа, Иеміз, Киелі әрі Шынайы, жер бетінде тұратындардан біздің қанымыз үшін қашанға дейін үкім шығарып, кек алмайсың?” Сонда олардың әрқайсысына ақ шапандар берілді [Олар таза да киелі деп жарияланды]; және оларға тағы аз ғана уақыт тынығу керектігі айтылды, өздері сияқты өлтірілуге тиісті бірге қызмет етушілері мен бауырластарының саны толыққанға дейін» [Аян 6:9–11]. Мұнда Жоханға шын мәнінде сол сәтте болып жатқан нәрселер емес, болашақтағы белгілі бір уақыт кезеңінде болатын көріністер көрсетілді.

«Аян 8:1–4-тен үзінді келтірілген». Manuscript Releases, 20-том, 197-бет.

Уайт әпке шәһидтердің екінші тобының қалыптасуының орындалуын болашақпен байланыстырады, ал басқа үзіндіде ол Аян 18:1–5-ті келтіреді; онда алғашқы үш аятта бір дауыс, ал төртінші және бесінші аяттарда өзге бір дауыс көрсетіледі. Бірінші дауыс 9/11-ді, яғни Нью-Йорктің ұлы ғимараттары құлаған уақытты, белгілейді, ал екінші дауыс — жексенбілік заң, сол кезде Құдайдың басқа отары Бабылдан шақырылып шығады. Екінші үзіндіде ол Аян кітабының сегізінші тарауына және алғашқы төрт аятқа сілтеме жасайды; онда жетінші мөрдің ашылуы көрсетіледі, сол кезде құрбандық үстелінен алынған шоқтар жерге тасталады, бұл Елуінші күн мейрамына сәйкес келеді, сол кезде көктен от түсіп, шәкірттерге нұр төкті, дәл Ілиястың он екі тасы нұрланғаны сияқты және шәкірттердің үстіндегі от тілдері арқылы бейнеленгендей.

Қашанға дейін? Зәкәрия мен Жохан

«Қанша уақытқа дейін?» деген сөз тіркесі 9/11-ден бастап жексенбілік заңға дейінгі уақыт кезеңінің пайғамбарлық нышаны болып табылады; бұл кезең Кармил тауы туралы оқиғада, 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі миллершілер тарихында, Мұсаның сегізінші індеттен оныншы індетке дейінгі тарихында, бесінші мөртегі азап шеккендердің куәлігінде бейнеленген; ал Зәкәрияда Құдай жетпіс жыл бойы Бабылда болған Иерусалимге қашан рақым ететіні туралы: «Қанша уақытқа дейін?» деген сұрақ қойылады.

Сонда Жаратқан Иенің періштесі жауап беріп: «Уа, Әскерлер Иесі Жаратқан Ие, осы жетпіс жыл бойы Өзіңнің қаһарың түскен Иерусалим мен Яһуда қалаларына қашанға дейін рақым етпейсің?» — деді.

Сонда Жаратқан Ие менімен сөйлескен періштеге игі сөздермен, жұбатушы сөздермен жауап берді.

Сонда менімен сөйлескен періште маған былай деді: «Жар сал да былай де: Әскерлер Иесі Жаратқан Ие мынаны айтады: Мен Иерусалим мен Сион үшін зор қызғанышпен қызғанамын. Ал бейқам отырған өзге халықтарға қатты қаһарландым; өйткені Мен аз

ғана ашуланған едім, ал олар қасіретті үдете түсті. Сондықтан Жаратқан Ие былай дейді: Мен Иерусалимге рақыммен қайта оралдым; онда Менің үйім салынатын болады, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие, — және Иерусалим үстінен өлшеуіш жіп тартылатын болады. Тағы да жар салып былай де: Әскерлер Иесі Жаратқан Ие мынаны айтады: Менің қалаларым игілік арқылы тағы да кеңінен жайылатын болады; Жаратқан Ие Сионды тағы да жұбатады және Иерусалимді тағы да таңдайды». Зәкәрия 1:12–17.

Уайт ханым Зәкәриядағы ежелгі тәндік Израилдің тәндік Бабылдың құлдығында болған «жетпіс жылын» (threescore and ten years) 538 жылдан 1798 жылға дейінгі рухани Израилдің (мәсіхшілердің) рухани Бабылдың (римдік католицизмнің) құлдығында болған бір мың екі жүз алпыс жылымен тікелей сәйкестендіреді.

«Құдайдың жер бетіндегі қауымы осы ұзаққа созылған, толассыз қудалау кезеңінде, жер аударылу дәуірінде Бабылда тұтқында болған Израил ұлдары қандай шынайы тұтқында болса, дәл сондай шынайы тұтқында болды». Пайғамбарлар мен патшалар, 714.

1798 жылы, мың екі жүз алпыс жылдың соңында, Аян кітабының он төртінші тарауында періштелер ретінде бейнеленген үш хабардың біріншісі келді. Екіншісі 1844 жылдың 19 сәуірінде, ал үшіншісі 1844 жылдың 22 қазанында келді. «Қанша уақыт?» деген сұрақпен нышандалған тарих 9/11-ден жексенбілік заңға дейін созылады, ал сол уақыт кезеңі адвентизмнің бастауында, 1840 жылдың 11 тамызындағы Миллерит қозғалысынан 1844 жылдың 22 қазанына дейін, үлгіленіп көрсетілді. Бұл кезең Аянды жазушы Жоханның оныншы тараудағы бейнесі арқылы рәміздік түрде суреттеледі: онда Жохан аузына тәтті болған, бірақ асқазанында ащыға айналған кішкентай кітапты жейді.

Сонда мен көктен естіген дауыс маған тағы да тіл қатып: «Бар да, теңіз бен жердің үстінде тұрған періштенің қолындағы ашық тұрған кішкентай кітапты ал»,— деді. Мен періштенің қасына барып, оған: «Маған кішкентай кітапты бер»,— дедім. Ал ол маған: «Оны ал да, жеп қой; ол ішінді ащы етеді, бірақ аузыңда балдай тәтті болады»,— деді. Сонда мен періштенің қолынан кішкентай кітапты алып, оны жеп қойдым; ол аузымда балдай тәтті болды; ал оны жей салысымен, ішім ащы болды.

Сонда ол маған: «Саған көптеген халықтар, ұлттар, тілдер және патшалар алдында қайтадан пайғамбарлық етуің керек»,— деді. Аян 10:8–11.

Жохан бейнелеп отырған тарих жеп қойылған кітаппен көрсетілген, өйткені оны жеу миллериттердің сол хабарды түсініп, оны жариялаудағы тәжірибесін білдірді. Сондықтан, сол тарих баяндалғаннан кейін дереу Жоханға тағы да пайғамбарлық етуі тиіс екені айтылғанда, айқындалып отырған пайғамбарлық ету — 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі тарих. Жоханға 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі миллериттік тарих Адвентизмнің соңғы кезеңінің тарихында қайталанатыны айтылады. Жоханға тағы да пайғамбарлық етуі тиіс екені айтылған бойда, оған ғибадатхананы өлшеу бұйырылады.

Маған таяққа ұқсас бір қамыс берілді; ал періште тұрып: «Тұр да, Құдайдың ғибадатханасын, құрбандық үстелін және онда ғибадат етушілерді өлше. Бірақ ғибадатхананың сыртындағы ауланы тыс қалдыр да, оны өлшеме; өйткені ол басқа

ұлттарға берілген; ал олар киелі қаланы қырық екі ай бойы таптайтын болады»,— деді. Аян 11:1, 2.

1844 жылғы 22 қазаннан кейін Адвентизмге тапсырылған іс Жохан тарапынан ғибадатхананы өлшеу не салу ретінде бейнеленді; бұл Зәкәрияда баяндалған: «Иерусалимнің үстіне тағы да өлшеу желісі тартылатын болады», өйткені Жаратқан Ие «Иерусалимді тағы да таңдайды» деген уәдемен үйлеседі. Адвентизмнің басында Миллерлік адвентизмнің филадельфиялық қозғалысымен бейнеленген тарих Адвентизмнің соңында жүз қырық төрт мыңның филадельфиялық қозғалысымен қайталанады. 1844 жылғы 22 қазандағы ұлы түңілу кезінде «жетінші періштенің даусының күндері» ретінде бейнеленген уақыт кезеңі басталды.

Бірақ жетінші періштенің дауысы естілер күндерде, ол керней тарта бастағанда, Құдайдың құпиясы Өзінің қызметшілері — пайғамбарларға жариялағанындай, аяқталады. Аян 10:7.

Екінші қасіреттің исламдық уақыт пайғамбарлығы 1840 жылғы 11 тамыздың алдында миллериттер алдын ала болжағандай дәл орындалғанда, бұл хабар миллериттер үшін тәтті болды. 1844 жылғы 22 қазандағы ұлы күйініш кезінде бұл хабар іште ащыға айналды. Жохан 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі тарихты бейнелеуді аяқтаған бойда, оған дәл сол нәрсені қайтадан істеуі (пайғамбарлық етуі) керектігі хабарланады. Содан кейін оған Иерусалимді өлшеу бұйырылады, ал ол мұны істегенде, Жаратқан Иенің Иерусалимді таңдайтыны туралы Зәкәрияның пайғамбарлығымен үйлеседі. 1844 жылғы 22 қазаннан бастап пайғамбарлық тарих «жетінші періштенің даусының күндері» ретінде бейнеленеді. Жетінші періштенің (үшінші қасіреттің) хабарының (даусының) «күндері» Мәсіхтің құдайлық болмысы жүз қырық төрт мың болуға тиіс болған адамзатпен біржола біріктірілетін уақыт кезеңін білдіреді. Бұл іс 1863 жылғы бүлік салдарынан кешіктірілді, ал 11 қыркүйекте жетінші періштенің үні (үшінші қасірет) тағы да естіле бастады.

Қасиетті тарихта Жаратқан Ие Өз есімін сонда орнату үшін Иерусалимді таңдады, ал Оның “есімі” — Оның мінез-құлқы. Зәкәрия: “Мен Иерусалим үшін де, Сион үшін де ұлы қызғанышпен қызғанамын”, — деп, одан кейін: “Жаратқан Ие әлі де Сионды жұбатады және Иерусалимді әлі де таңдайды”, — деген кезде, Иерусалим мен Сионға сілтеме жасайды. Сион “Жұбатушы” болып табылатын Киелі Рухты қабылдаған кезде жұбатылады. Киелі Рухтың жұбату ісі Мәсіхтің қайта тірілгеннен кейін Әкемен кездесуден түсіп келіп, шәкірттерге дем үрлегенімен сәйкес түрде 9/11-де басталды. Киелі Рухтың көрінісі Алғашқы өнім мейрамында қатты артты. Сол кезең алғашқы өнім тартуының қайта тірілуімен басталып, Алғашқы өнім мейрамындағы алғашқы өнім тартуымен аяқталды; сол кезде бүкіл әлем хабарды естіді.

Жұбатындар, жұбатындар халқымды, — дейді сендердің Құдайларың. Иерусалимнің жүрегіне жағымды сөз айтындар және оған жар салындар: оның күресі аяқталды, оның заңсыздығы кешірілді; өйткені ол барлық күнәлары үшін Жаратқан Иенің қолынан еселеп алды. Ишая 41:1, 2.

Жүз қырық төрт мың «олардың заңсыздығы кешірілгенде» мөрленеді. Бұл жексенбілік заңның дәл алдында, олар Елуінші күн мейрамында шәкірттер арқылы бейнеленгендей, Киелі Рухтың өлшеусіз төгілуін қабылдай отырып, Елуінші күннің алғашқы өнім тартуы ретінде жоғары көтерілген кезде жүзеге асады. 11 қыркүйекте басталған жаңбырдың себелеуі жексенбілік заң кезінде толық төгілуге айналады. 11 қыркүйектегі алғашқы өнім тартуының тарихында жексенбілік заң кезіндегі алғашқы өнім тартуына дейін — сол кезде жүз қырық төрт мың мөрленіп, жексенбілік заңнан сынақ мерзімінің жабылуына дейін ту ретінде жоғары көтерілетін тарту ретінде даярланады. Сол тарих Аян кітабының он сегізінші тарауының алғашқы үш аяты арқылы, Бабылдың құлағанын жариялау түрінде бейнеленген; бұл — Киелі кітаптағы «қосарлануды» білдіретін нышан.

Осыдан кейін мен көктен түсіп келе жатқан, зор билігі бар басқа бір періштені көрдім; жер оның даңқымен нұрланды. Сонда ол зор үнмен қатты айқайлап былай деді: «Ұлы Бабыл құлады, құлады, әрі жындардың мекеніне, әрбір арам рухтың ордасына, әрбір арам әрі жиіркенішті құстың қапасына айналды. Өйткені барлық халықтар оның азғындығының қаһар шарабынан ішті, жердің патшалары онымен азғындық жасады, ал жердің көпестері оның сән-салтанатының молдығы арқылы байыды». Аян 18:1–3.

Жазбалардың бүкіл өн бойында сөз тіркестерінің не сөздердің қосарланып келуі соңғы күндердегі Бабылдың құлауының толық жүзеге асуын білдіреді. Бұл — әрдайым бір істің ақырын оның басталуымен бейнелейтін Альфа мен Омеганың белгісі. Бабылдың екі құлауы Нимрод пен Белшазар арқылы бейнеленген. Нимрод Бабылдың бастауы еді, ол кезде ол жай ғана Бабел болатын. Нимродтың құлауы Белшазардың құлауын бейнеледі, ал екінші періштенің және Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің хабары — Бабылдың басында Нимродтың құлауы ақырында Белшазардың құлауын бейнелегені, өйткені Альфа мен Омега әрдайым бір істің ақырын оның басталуымен бейнелейді.

Нимродтың мұнарасы оның құлауының нышаны ретінде құлатылды, әрі ол 11 қыркүйектегі Егіз мұнаралардың құлауын бейнелеп көрсетті. Белшазардың құлауы — қабырғадағы жазу еді; ол Киелі кітап пайғамбарлығындағы алғашқы патшалық ретінде Бабылдың жетпіс жылдық билігінің аяқталғанын белгіледі, сөйтіп Ишая жиырма үшінші тараудағы «бір патшаның күндеріне қарай» деген рәміздік «жетпіс жылдың» соңында, яғни 1798 жылдан бастап жексенбілік заңға дейінгі Америка Құрама Штаттарының тарихын білдіретін мерзімнің аяқталуында, Америка Құрама Штаттарының құлауын бейнелеп көрсетті. Белшазарға қатысты қабырғадағы жазу жексенбілік заң кезінде шіркеу мен мемлекеттің бөліну қабырғасының құлауын білдіреді; дәл сол жерде Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалық аяқталады, Белшазардың дәл сол түні өлтірілгені сияқты. Қабырғадағы жазу — Конституциядағы шіркеу мен мемлекеттің бөліну қабырғасын жоятын, жазылып қойылған заң.

9/11-ден Жексенбілік заңға дейін және одан әрі адамзатқа берілген сынақ мерзімінің жабылуы мен соңғы жеті обаға дейін созылатын бейнеленген «тарих» — бұл Құдай сөзінде сөз тіркестері мен сөздердің қосарлануы арқылы рәмізделген тарихи кезең. Сол кезеңде Киелі Рух төгіледі: әуелі 9/11-ден Жексенбілік заңға дейін себезгі түрінде, ал содан кейін

толық төгілуі болады. Киелі Рухты Мәсіх «Жұбатушы» ретінде бейнелеген; Ол келген кезде Құдай халқының бәрін де оларға көрсететін еді.

Бірақ Жұбатушы, яғни Әкем Менің атымнан жіберетін Киелі Рух, сендерге барлық нәрсені үйретеді және Мен сендерге не айтсам, соның бәрін естеріңе салады. Жохан 14:26.

Киелі Рух жүз қырық төрт мыңға «алтын май» арқылы беріледі; ол сондай-ақ «жаңбыр», әрі «Жұбатушы» болып табылады. «Жұбатушы» ретінде бейнеленгенде, Киелі Рух Киелі Рухтың ерекше көрінісін айқындайды.

Құдай халқы Ізгі хабардың талаптарына сай келген кезде әрдайым Киелі Рухқа ие болып келген, бірақ шынайы қасиетті жаңғыру кезеңдерінде, «бұрынғы жылдардағыдай», жамағаттық дене үшін Киелі Рухтың айрықша көрінісі болғанда, Киелі Рух Жұбатушы ретінде бейнеленеді. Бұдан да маңыздысы, жамағаттық дененің естеліктері Жұбатушы арқылы іске қосылады, өйткені Ол «барлық нәрсені» олардың «естеріне салады». Бұл сол көрініске қатысатын адамдардың шынайы тәжірибеге ие екенін растайды, өйткені Киелі Рух олардың ақыл-ой қызметіне қатысады, себебі Ол «барлық нәрсені естеріне салғанда», олардың ойлау үдерісіне ықпал етеді.

Адамның жад-жады үкім, зерде, ақыл және ар-ождан сияқты өзге құрамдастармен бірге, елші Пауыл «ой» деп атайтын адамның жоғары табиғатын құрайды. Бұл жоғары табиғат не тәндік ой, не Мәсіхтің ойы болып табылады.

Өйткені тәндік ой-сана Құдайға қарсы дұшпандық болып табылады; себебі ол Құдайдың заңына бағынбайды, әрі бағына да алмайды. Римдіктерге 8:7.

«Өйткені Жаратқан Иенің ойын Оған ақыл айту үшін кім білген? Ал бізде Мәсіхтің ойы бар». 1 Қорынттықтарға 2:16.

Төменгі болмыс, яғни тән, жанның «жолдары» болып табылатын сезімдермен байланысты жүйке, эмоциялық және гормоналдық жүйелерден құралады. Жоғары болмыс төменгі болмысқа үстемдік ету үшін белгіленген, сондықтан ол қамал ретінде бейнеленеді; ал бұл қамал сезімдерден (төменгі болмыстан) үнемі шабуыл көреді, әрі бұл шабуылдар қамалға кіретін жолдар арқылы қамалдың өзіне қарсы жасалады. Жоғары болмыстың қамалының ішінде басқару орталығы бар, немесе Уайт қарындас оны цитадель деп атайды. Цитадель — киелі ғибадатхананың Ең Қасиетті орны, ал ғибадатхана екі негізгі бөлімге бөлінеді. Аула — тән, яғни төменгі болмыс, ал аулаға кіру үшін немесе қанды қасиетті орынға енгізу үшін перде арқылы өту қажет болды. Аула екі жағынан перделермен шектелген.

Ол біз үшін арнап қасиеттеген жаңа да тірі жолмен, яғни шымылдық арқылы, бұл — Оның тәні. Еврейлерге 10:20.

Қасиетті орын екі бөлікке бөлінеді: аула және қасиетті орын. Ал қасиетті орын, жоғары табиғат секілді, өз кезегінде екі бөлікке бөлінеді. Жоғары табиғат екі салаға жіктеледі. Сол салалардың бірі Қасиетті орын ретінде, ал екіншісі Ең Қасиетті орын ретінде бейнеленеді.

Қасиетті орын адамзаттың қызмет етуі үшін қажетті ақыл-ой әрекеттерін білдіреді, ал Ең Қасиетті орын — Құдай мен адамның тоғысатын саласы. Ең Қасиетті орын — Құдайдың тағы орналасқан бөлме, әрі тәубеге келіп, өзгергендер Мәсіхпен бірге көктегі орындарға отырғызылған.

Және бізді бірге тірілтіп, Мәсіх Исада көктегі орындарға бірге отырғызды. Ефестіктерге 2:6.

Бұл аят бұдан бірнеше аят бұрынғы, бірақ ой ағымында мүлде сол бір тұтастықта тұрған үзіндіден алынған; онда Иса Өз халқымен бірге көктегі орындарда отыр.

Ол сол құдіретін Мәсіхте әрекетке келтірді: Оны өлілердің арасынан қайта тірілтіп, көктегі орындарда Өзінің оң жағына отырғызды. Ефестіктерге 1:20.

Мәсіх пен Оның халқы Қасиеттілердің Қасиеттісінде бірге отырғызылған. Мәсіх қайта тіріліп, содан кейін көктегі орындарға отырды, ал Оның халқы көтеріліп, Қасиеттілердің Қасиеттісіндегі тағ бөлмесіне отырғызылды. Пауыл алтыншы аятта көтерілгендер алдыңғы аятта күнәдан қайта тірілгендер екенін анық көрсетеді.

Біз күнәларымыздың ішінде өлі болған кезімізде де, Ол бізді Мәсіхпен бірге тірілтті, — рақым арқылы құтқарылдыңдар, — әрі бізді бірге көтеріп, Мәсіх Исада көктегі орындарға бірге отырғызды. Ефестіктерге 1:5, 6.

Ефестіктерге жазылған хаттағы осы үзіндінің кемелді түрде орындалуы — Аян кітабының он бірінші тарауындағы екі куәгер: олар қайта тіріліп, содан кейін белгі ретінде көкке көтеріледі, бірақ сондай-ақ көктегі орындарға отырғызылады. Ең Қасиетті Орынның ішінде екі куәгер Құдайдың тікелей алдында адамзатты бейнелейді, ал олардың сол жерде отыруға деген ақталуы — әрқайсысында бар белгі. Сол белгі — Құдайдың мөрі, ал Құдайдың мөрі адамның құдайылықпен бір болғанын білдіреді; және бұл мөр Жұбатушының, яғни Киелі Рухтың, олардың жоғары табиғатының «Ең Қасиетті Орынының» ішінде тұрақтайтыны арқылы бейнеленеді. Ең Қасиетті Орын — Құдайдың тағы залы; онда құдайылық пен адамдық біріктірілген, әрі ол жоғары табиғатының құрамына құдайылық пен адамдық бірге отырған Ең Қасиетті Орын кіретін адам ғибадатханасын бейнелейді.

«Жұбатушының» төгілуі — жүз қырық төрт мыңның мөрленуі, әрі бұл құтқарылу тарихындағы өзгерісті білдіреді, өйткені сол кезде шіркеу күресуші шіркеуден жеңімпаз шіркеуге айналады. Сол кезде ол жүз қырық төрт мыңның Лаодикиялық қозғалысынан жүз қырық төрт мыңның Филадельфиялық қозғалысына өтеді. Сол кезде ол жетінші шіркеудің тәжірибесінен алтыншы шіркеудің тәжірибесіне өтеді, ал алтыншы шіркеу Миллериттер еді. Миллериттік қозғалыс арқылы орындалған Филадельфиядағы алтыншы шіркеудің пайғамбарлық сипатының бірі — оның ешқашан шіркеу болмағандығы. Ол тек 1856 жылға дейін ғана қозғалыс болды, сол кезде Уайттардың екеуі де бұл қозғалысты Лаодикиялық деп анықтады. Жеті жылдан кейін заңды шіркеу құрылды.

Жексенбілік заң кезіндегі құтқарылу өзгерісі Мәсіхтің Ұлы Діни Қызметкер ретінде таққа отыруының басталуын белгілеген Елуінші күн мейрамындағы құтқарылу өзгерісімен

бейнеленді.

«Алғашқы өнім мейрамындағы құйылу — Көктен Құтқарушының ұлықталуы жүзеге асқанын білдірген хабар еді. Өз уәдесіне сай, Ол көктен Өзінің ізбасарларына Киелі Рухты жіберді; бұл — Оның, діни қызметкер әрі Патша ретінде, көкте де, жерде де бүкіл билікті қабылдап, Өз халқының үстінен Майланған Ие болғанының белгісі еді». Елшілердің істері, 38.

Соңғы жаңбыр жексенбілік заң кезінде жүз қырық төрт мыңның үстіне өлшеусіз төгілгенде, бұл күресуші қауымның дәуірі аяқталып, жеңімпаз қауымның келгенін білдіретін «Аспанның хабарлауы» болады. Жоғарыдағы киелі орында Елуінші күн мейрамында Мәсіхтің қызметке кірісуі жексенбілік заң кезінде жүз қырық төрт мыңның майлануының бейнесі болып табылады.

Мәсіхтің Майланған Тұлға екенін айқындаған «Елуінші күндік» төгілу Оның көктегі ұлықтау рәсіміндегі майлануын бейнеледі, алайда Ол шомылдыру рәсімі кезінде де майланған еді. Оның шомылдыру рәсімінен (9/11) Елуінші күнге дейін (жексенбілік заң) созылатын кезеңі, сондай-ақ Оның шомылдыру рәсімінен үш жарым жыл өткен соң орын алған нақты өлімі, жерленуі және қайта тірілуі арқылы да (алғашқы өнім мейрамы) қайтадан бейнеленеді. Сондықтан 9/11 Оның шомылдыру рәсімінде де, сондай-ақ Оның қайта тірілуінде де бейнеленеді. Оның нышандық қайта тірілуі мен Оның тура мағынадағы қайта тірілуі Елуінші күнмен аяқталатын екі пайғамбарлық желінің басталуын білдіреді. Екі тарих та алғашқы өнім құрбандығының қайта тірілуінен басталады.

Ал енді Мәсіх өлімдердің арасынан қайта тірілді және ұйықтап кеткендердің алғашқы жемісі болды. Өйткені өлім адам арқылы келгендей, өлімдердің қайта тірілуі де адам арқылы келді. Адам атада бәрі өлгендей, сол сияқты Мәсіхте бәрі де тірілтіледі. Бірақ әркім өз ретімен: алғашқы жеміс — Мәсіх; содан кейін, Ол келген кезде, Мәсіхтікі болғандар. 1 Қорынттықтарға 15:20–23.

Мәсіх Өзінің қайта тірілуінде “Елуіншілік маусымының” басталуын белгілейтін алғашқы өнім тартуы болып табылады; бұл маусым Елуіншіліктің алғашқы өнім тартуымен аяқталады. Мәсіхтің қайта тірілуі — арпа, ал бидай — “содан кейін” “Ол келген кезде Мәсіхке тиесілі болатындар”. Мәсіхтің қайта тірілуінен “содан кейін” болатындар — “Ол келген кезде Мәсіхке тиесілі болатындар”; сондықтан олар Елуіншілікте жиналған үш мың жан арқылы бейнеленгендей, дүниенің ақырындағы адал жандардың соңғы рет түгел жиналуын білдіреді.

Бұл аят қайта тірілуді де өлім тұрғысынан қарастырады. Өлім Адамнан басталып, барлық адамдарға өтеді, бірақ ол мұны «ретпен», «тәртіп бойынша» істейді. Елшілердің істері кітабында Петір Жоел кітабының сол кезде орындалып жатқанын жазып, адамдар жұбаныш Берушінің алдынан сергіту замандары келгенде, күнәлары өшірілуі үшін, оларды алдын ала сотқа жіберулері керек екенін айтады. Мәсіх сол уақытта күнәні өшіру үшін сот кітаптарына қарап тұрған жоқ еді, өйткені сот әлі болашақта, он сегіз жүз жылдан аса уақыт алда болатын.

«Әркім өз ретімен» деген сілтеме Адамнан басталады, сөйтіп Адамнан бері сергіту уақыттары келгенге дейінгі өлілер сотын айқындайды. Кейінгі жаңбыр келген кезде, сот өлілерден тірілерге ауысады. Аятпен бейнеленген уақыт кезеңінде (Мәсіхтің қайта тірілуінен Елуінші күнге дейін), арпаның алғашқы өнімінен бидайдың алғашқы өніміне дейін, тірілерге жүргізілетін сот барысында жаңбыр жауып тұрады, әрі жаңбыр жауған сайын, жаңбырмен бейнеленген хабар бидайды арамшөптен бөліп жатыр. Елуінші күн болып табылатын жексенбілік заң тұсында, бидай енді арамшөппен араласпайды, сонда тербетілетін екі наннан тұратын бидайдың алғашқы өнім тартуы жоғары көтеріледі. 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі тазарту үдерісі Малахи үшінші тарауда да бейнеленген: онда Келісімнің Хабаршысы леуіліктерді тазартады әрі арылтады, және мұны Ол «от» арқылы жүзеге асырады. «От» — Елуінші күндегі от тілдері арқылы бейнеленгендей, хабардың нышаны. Қарастырылып отырған тарихта Елуінші күннің алғашқы өнімдері арқылы бейнеленген, тербетілетін екі нан болып табылатын жүз қырық төрт мыңды туындататын осы екі таптың бөлінуі толық пісірілуге тиіс еді, өйткені күнәнің нышанын қамтыған жалғыз тарту солар болатын.

Сол екі тербетілетін нан ашытқылы болды, ал ашытқы — күнәнің нышаны. Сол ашытқы Пештің отында жойылды; бұл Келісімнің Хабаршысының тазартушы оты арқылы бейнеленген. Ишая пайғамбар жиырма жетінші тарауда 9/11-де басталатын тартысты айқындайды; ол оны «шығыс желінің күні» деп атайды. Бұл үзінді Израильдің күнәлары дәл сол тартыс арқылы өтелетінін үйретеді. «Тартыс» — шынайы кешкі жаңбыр хабары мен бар болып тұрған өзге барлық жалған кешкі жаңбыр хабарларының арасындағы тартыс. Хабар — «от», ал «от» — Келісімнің Хабаршысы тазарту мен арылту үшін қолданатын нәрсе. Кешкі жаңбыр хабары жөніндегі тартыс жексенбілік заң кезінде жоғары көтерілетін Алғашқы өнімнің Пентекосталық бидай тартуынан ашытқыны алып тастайды. Жүз қырық төрт мың — Пентекостаның алғашқы өнімінің бидай тартуы; олар Оның қанының ақталдыруы және өз куәліктерінің қасиеттелуі арқылы жеңіске жетеді, өйткені қасиеттейтін — Сөздің өзі болса да, ол мұны тек сөз хабар ретінде жеткізілген кезде ғана жүзеге асырады. Хабардың ұсынылуы жүз қырық төрт мыңға өмір сүруге мүмкіндік береді, ал жалған кешкі жаңбыр хабарының ұсынылуы өлімді туғызады.

Олар Тоқтының қаны арқылы және өз куәліктерінің сөзі арқылы оны жеңді; әрі олар өз өмірлерін өлімге дейін сүйген жоқ. Аян 12:11.

Жүз қырық төрт мың Мәсіх қалай жеңсе, солай жеңуде Оған еріп жүреді, өйткені пайғамбарлық тұрғыдан алғанда олар Мәсіхке еріп жүреді.

Бұлар — әйелдермен былғанбағандар, өйткені олар — пәк жандар. Бұлар — Қозы қайда барса, соңынан сонда еретіндер. Бұлар — Құдайға және Қозыға арналатын алғашқы өнім ретінде адамдар арасынан сатып алынғандар. Аян 14:4.

Аян кітабының он төртінші тарауының төртінші аятында бір жүз қырық төрт мың адам «алғашқы өнімдер» деп айқындалады. Олар сондай-ақ «пәк қыздар» деп те айқындалады, әрі шабыт бізге Матай жиырма бестегі он қыз туралы астарлы әңгіменің Адвентист

халқының тәжірибесін бейнелейтінін білдірді. Олар «пәк қыздар» болып қана қоймай, «әйелдермен арамдалмаған», өйткені бір жүз қырық төрт мыңды қалыптастырған сыналу мен бөліну үдерісі бір жүз қырық төрт мың бен «барлық» жалған діндердің арасындағы айырмашылықты тудырды. «Бұлар» Тоқты қайда барса, соңынан ереді, ал алғашқы өнімдерге арналған тартулар ретінде олар Мәсіхке Оның өліміне, жерленуіне және қайта тірілуіне еріп жүруге тиіс.

Аян кітабының он бірінші тарауының он бірінші аятында белгі ретінде жоғары көтерілулері тиіс екі куәгер әуелі өлтіріледі, содан кейін үш жарым күннен соң, Мәсіх сияқты, алғашқы өнім тартуы ретінде қайта тіріледі. Мәсіх болған әрі болып табылатын сол алғашқы өнім тартуы келісім қанының төгілуін де қамтыды, өйткені бұл Лаодикеялық тәжірибемен рухани күйрегендерді құтқару үшін қажет болды. Бір ғана аятта (төртінші аятта) жүз қырық төрт мыңмен байланысты пайғамбарлық нұрдың әртүрлі желілеріне қатысты осы қысқаша түйіннің бәрі баяндалған. Және бұл Аян 144-те ғажайып Есептеуші Палмонидің қолымен баяндалған. Жазбада қосарлану кейінгі жаңбырдың тарихын білдіреді, ал кейінгі жаңбыр — Жұбатушы Құдай халқының үстіне төгілетін орын мен уақыт.

Таулар үстінде ізгі хабар жеткізушінің, татулықты жариялаушының аяқтары қандай әсем! Ізгіліктің ізгі хабарын жеткізіп, құтқарылуды жариялап, Сионға: «Құдайың патшалық етеді!» — деушінің аяқтары қандай көркем! Күзетшілерің дауыстарын көтереді, олар бірге дауыстап ән салады; өйткені Жаратқан Ие Сионды қайта қалпына келтірген кезде, олар көзбе-көз көреді. Иерусалимнің қираған орындары, қуанышқа бөленіп, бірге әндетіндер; өйткені Жаратқан Ие Өз халқын жұбатты, Иерусалимді құтқарды. Жаратқан Ие барлық халықтардың көз алдында Өзінің киелі білегін жалаңаштады; сонда жердің барлық қиырлары Құдайымыздың құтқарылуын көреді. Кетіндер, кетіндер, ол жерден шығындар, арам нәрсеге қол тигізбендер; оның арасынан шығындар; Жаратқан Иенің ыдыстарын көтеріп жүргендер, таза болындар. Ишая 52:7–11.

Сион Н6726 — Н6725-пен бірдей, ал оның мағынасы: «көзге айқын көрінушілік сезімі; монументалды немесе жол сілтеуші бағана: – белгі, атау, жол белгісі». Сион — жүз қырық төрт мыңның байрағының нышаны, әрі осы үзіндіде олар кейінгі жаңбырды әлдеқашан қабылдап қойған, өйткені олар бейбітшілік туралы ізгі хабарды жариялап, ұсынып та қойған. Осы дерекке нақ сол дәрежеде тән жайт — олардың «көзбе-көз» көруі; бұл Елуінші күн мейрамындағы шәкірттерді бейнелейді, өйткені Елуінші күн мейрамының алдындағы он күн бірігу кезеңін білдіреді. Жаратқан Ие «істеді» («hath», өткен шақты білдіреді), яғни ізгі хабар жеткізушілер үшін үш нәрсені әлдеқашан орындап қойған. Ол «өз халқын жұбатты», «Иерусалимді құтқарды» және «барлық халықтардың көз алдында Өзінің қасиетті білегін ашып көрсетті».

Ол 11 қыркүйекте Өз халқын «жұбатты», осы арқылы Малахи кітабының үшінші тарауындағы сынақ үдерісінің басталуын белгіледі; бұл үдеріс жексенбілік заң кезінде, Ол тұңғыш өнім тартуларының туын көтергенде, яғни «барлық ұлттардың көз алдында Өзінің киелі білегін жалаңаштауы» арқылы қорытындыланады. Ол бір жүз қырық төрт мыңды

жұбатады, өтейді және жоғары көтереді. 11 қыркүйекте Ол жұбатады және тазару үдерісін бастайды; онда Ол Өз халқын өтеп, содан кейін оларды ту ретінде көтереді, немесе Малахи айтқандай, «Яһуда мен Иерусалимнің тартуы» «ежелгі күндердегідей» «Жаратқан Иеге жағымды болады».

Ол күмісті балқытушы әрі тазартушы сияқты отырып, Леви ұлдарын тазартады және оларды алтын мен күмістей әбден тазартады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен құрбандық ұсынатын болады. Сонда Яһуда мен Иерусалимнің құрбандығы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады. Малахи 3:3, 4.

«Қанша уақытқа дейін» деген мәселеге қатысты пайымдауларымызды келесі мақалада қорытындылаймыз.

““Оның қолында күрегі бар, Ол қырманын әбден тазартып, бидайын қамбаға жинайды.’ Матай 3:12. Бұл тазарту кезеңдерінің бірі еді. Ақиқат сөздері арқылы сабан бидайдан ажыратылып жатты. Әшкерелеуді қабылдауға шектен тыс даңғой әрі өзін-өзі ақтайтын болғандықтан, кішіпейілділік өмірін қабылдауға дүниені тым сүйетін болғандықтан, көпшілігі Исадан теріс айналды. Бүгінде де көп адам дәл солай істеп жүр. Қапернаумдағы мәжілісханада болған сол шәкірттер сыналғандай, бүгін де жандар сыналуда. Ақиқат жүрекке жеткізілгенде, олар өз өмірлерінің Құдай еркіне сәйкес келмейтінін көреді. Олар өздерінде түбегейлі өзгерістің қажет екенін көреді; бірақ олар өзін жоққа шығаратын осы істі мойындарына алуға даяр емес. Сондықтан күнәлары әшкереленгенде, олар ашуланады. Олар: ‘Бұл — ауыр сөз; мұны кім тыңдай алады?’ — деп күңкілдеп, шәкірттердің Исаны тастап кеткеніндей, ренжіп кетіп қалады.” Ғасырлар Үміті, 392.